ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 — ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΑ'- ΑΡ. 11-232

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-534

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 380	Έτησία	£ 2
Έξάμηνος	» 200	Έξάμηνος	» 1.5
Τρίμηνος	» 100	Άμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΤΛΑΣ — ΤΟΜΟΣ Δ' — ΔΡΑΧΜ. 20 — 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ
24
ΙΟΥΝΙΟΥ 1936
Ἀνατολὴ ἡλίου 5.06'—Δύσις 7.48'
Γενέθλιον Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 32.7, ἐλ. 17.2
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι μέτριοι. Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 762.5

ΑΝΕΥ ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

Ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ἐπέδωκε χθὲς εἰς τὸν ἐκ Μακεδονίας ἐπανακάμψαντα κ. Πρωθυπουργὸν τὴν περίφημον ἐπιστολήν του, ἡ ὁποία δὲν ἐφάνη νὰ ἠνώχλησεν ἰδιαιτέρως τὸν κ. Μεταξᾶν, περιορισθέντα νὰ τονίσῃ, εἰς δηλώσεις του, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐκτελέσῃ πάντα ὅσα ἐπηγγέλθη, ἐν καιρῷ καὶ ἐφ' ὅσον τὰ διάφορα ζητήματα φθάνουν εἰς τὸν πρέποντα βαθμὸν τῆς ὡριμάνσεως.

Κατόπιν τούτου, εἶνε βέβαιον, ὅτι καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων θὰ εὕρῃ ἱκανοποιητικὰς τὰς γενικὰς ταύτας δηλώσεις καὶ ὅσας ειδικωτέρας τοῦ παρέχει ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἀπαντῶν εἰς τὴν ἐπιστολήν του. Τοιουτοτρόπως φαίνεται ὅτι θὰ διανύσωμεν τοὺς ὑπολειπομένους τρεῖς ἢτι μῆνας τῆς πενταμήνου ἐξουσιοδοτήσεως χωρὶς ἄλλα γεγονότα διακόπτοντα τὴν θερινὴν μονοτονίαν, πλὴν τῶν περιοδικῶν αὐτῶν ἐκδηλώσεων τῆς βενιζελικῆς «δυσφορίας» διὰ τὸν χαλαρὸν ρυθμόν, μεθ' οὗ ἡ Κυβέρνησις βαίνει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὅσων τὸ Φιλελεύθερον κόμμα κρίνει ὡς ζητήματα πρωταρχικῆς σπουδαιότητος, διότι συμβαίνει νὰ ἐνδιαφέρουν ζωτικῶς τὸ κόμμα τοῦτο.

Ὁ κ. Μεταξᾶς, εἰς τὴν ἀπαντητικὴν πρὸς τὸν κ. Σοφούλην ἐπιστολήν του, ἀπαριθμεῖ ὅσα ἡ Κυβέρνησίς του ἐπετέλεσε κατὰ τὸ διαρρεῦσαν δίμηνον ἀπὸ τῆς παροχῆς τῆς ἐξουσιοδοτήσεως, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὰ θέματα, μὲ τὰ ὁποῖα σήμερον ἀσχολεῖται. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἀπὸ τὴν παράθεσιν αὐτὴν καταδεικνύεται πόσον γενικωτέρας φύσεως εἶνε ταῦτα ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὑποκάρδια οἱ Φιλελεύθεροι, ἀνησυχοῦντες διότι δὲν ἐλύθησαν ἀκόμη κατὰ τὴν εὐχήν των. Ὡς προείπομεν, ὅμως, ὁ κ. Σοφούλης δὲν εἶνε καθόλου διατεθειμένος νὰ ἐγείρῃ ἱπποτικῶς τὸ ριφθὲν χειρόκτιον καὶ νὰ ξιφουλκήσῃ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὸν ἁπλούστατον καὶ πασιφανέστατον λόγον ὅτι, καὶ ἂν τὴν ἐφόνευε κοινοβουλευτικῶς, δὲν θὰ ἠμποροῦσε, μὲ κανένα τρόπον, νὰ καταρτίσῃ Κυβέρνησιν ὁ ἴδιος, ἀντιθέτως δὲ θὰ ἐνεπλέκετο εἰς ἐξαιρετικὰς ἀνεπιθυμήτους διὰ τοὺς Φιλελευθέρους περιπετείας...

Ὅτι ὁ κ. Σοφούλης δὲν ἐμφορεῖται ὑπὸ φονικῶν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως διαθέσεων, ἀποδεικνύεται ὄχι μόνον ἀπὸ τὸν λεπτεπίλεπτον καὶ ἀπολογητικόν, τρόπον τινά, τόνον τῆς ἐπιστολῆς του, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀρθρογραφίαν τῶν καλύτερον πληροφορημένων ὀργάνων τῆς «δημοκρατικῆς παρατάξεως». Οὕτω μία τῶν σοβαρωτέρων πρωϊνῶν ἐφημερίδων τῆς παρατάξεως αὐτῆς, εὗρισκε χθὲς ὅτι ἀτόπως «δραματοποιεῖται» τὸ ζήτημα τῶν παραπόνων τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως διὰ τὴν μὴ ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τῶν πρὸς αὐτὴν κυβερνητικῶν ὑποσχέσεων. Καὶ προσέθετεν ἀκόμη χαρακτηριστικώτερον, ὅτι «τὰ πράγματα δὲν εἶνε τόσον σοβαρά, ὅσον κυρίως ἐπιθυμεῖ νὰ τὰ παραστήσῃ ὁ ἀντιβενιζελικὸς Τύπος, ἐκμεταλλευόμενος αὐτά». Μία δὲ ἀπογευματινὴ Φιλελευθέρα ἐφημερὶς ἐπροχώρει εἰς ρωμαντικωτέρας διαπιστώσεις, ἐκφράζουσα τὴν δυσφορίαν της διότι ὁ ἀντιβενιζελικὸς Τύπος ἐπιδιώκει νά... δηλητηριάσῃ τὰς εἰδυλλιακὰς σχέσεις τῆς Κυβερνήσεως μὲ τὴν Βουλήν. Ἀπέδιδε δηλαδὴ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Σοφούλη πρὸς τὸν κ. Μεταξᾶν τὴν σημασίαν περίπου δακρυβρέκτου ἐπιστολῆς αἰδήμονος ἐρώσης πρὸς τὸν αὐθέντην τῆς καρδίας της, παραπονουμένης διότι βραδύνει νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς ὅρκους του.

Ὅταν οἱ βενιζελικοὶ τοιαύτην ἀποδίδουν ἐκ τῶν ὑστέρων σημασίαν εἰς τοὺς μέχρι τῆς χθὲς μεγαλοπρεπεῖς κοινοβουλευτικοὺς βρυχηθμούς των, δὲν θὰ εἴμεθα βεβαίως ἡμεῖς οἱ διατεθειμένοι νὰ διαταράξωμεν καμμίαν εἰδυλλιακὴν ἁρμονίαν. Αἱ βενιζελικαὶ «ἐξηγήσεις» διαφωτίζουν ἑπαρκῶς—καὶ καθησυχητικῶς — τὴν κατάστασιν. Ὁ βενιζελισμὸς κατανοεῖ βαθέως ὅτι δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν ἐκ τῆς σημερινῆς ἑτεροκλήτου πλειονοψηφίας, τὴν ὁποίαν διαθέτει εἰς τὴν Βουλήν. Παρ' ὅλα ταῦτα εὑρίσκει ὅτι ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὸν νὰ ἐμφανίζῃ ἑκάστοτε τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπικυριαρχίαν του ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως. «Δὸς αὐτῷ κατὰ κρανίου, ἵνα μὴ ὑπεραίρηται»—ἔλεγε καὶ τὸ παλαιὸν δημοτικὸν ᾆσμα τῶν ἀγυιῶν καὶ τῶν λεωφόρων τοῦ μεσαιωνικοῦ Βυζαντίου, τὸ κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος Μιχαὴλ τοῦ Καλαφάτου. Ὁ κ. Σοφούλης φαίνεται ὅτι ἐννοεῖ νὰ ἐξακοντίζῃ, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, μετὰ πολλῶν ὑποκλίσεων καὶ αἰτήσεων συγγνώμης, παραπονητικὰ πιττάκια, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ πενταμήνου τῆς ἐξουσιοδοτήσεως, ἁπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ ὑπενθυμίζῃ τὴν πολιτικὴν «κυριαρχίαν» του, τῆς ὁποίας λόγοι ἀνώτεροι τῆς καλῆς θελήσεως τῶν Φιλελευθέρων τὸν ἐμποδίζουν νὰ κάμῃ χρῆσιν πρακτικήν.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους δὲν θὰ εἶχε κανεὶς διάθεσιν νὰ δραματοποιήσῃ ὅ,τι οἱ ἴδιοι οἱ Φιλελεύθεροι θέλουν νὰ χαρακτηρίζουν ὡς θερινὸν ἐλαφρὸν θέατρον.

Αἱ Συνταγματικαὶ προνομίαι τοῦ Στέμματος

Ἀνεγράφη τὰς τελευταίας ἡμέρας εἰς τὸν τύπον ὅτι τὰ παλαιοδημοκρατικὰ κόμματα διετύπωσαν εἰς τὴν Συνταγματικὴν ὑποεπιτροπὴν ὡρισμένας ἀντιλήψεις ὡς πρὸς τὰς «προνομίας τοῦ Στέμματος». Τὰ μέλη δηλαδὴ τῆς ὑποεπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἔχει ὁρισθῇ διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν παλαιοδημοκρατικὴν παράταξιν, ἐξεδήλωσαν τάσεις περιορισμοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος παρεχομένων δικαιωμάτων εἰς τὸν Βασιλέα. Ἡ ἀκρίβεια τῆς πληροφορίας ἠμφισβητήθη ὑπὸ τῶν παλαιοδημοκρατικῶν κύκλων, οἱ ὁποῖοι εἶπον ὅτι συζήτησις μόνον ἐγένετο ἀλλ' ἀποφάσεις τῶν Δικαστηρίων θὰ ἐκδίδωνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἢ τῆς Πολιτείας. Ἀσχέτως τῆς ἀκριβείας ἢ μὴ τῆς πληροφορίας, τὸ ζήτημα τῶν «προνομίων τοῦ Συντάγματος» ἦλθεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, δὲν ἀποκλείεται δέ, ἂν τὰ ὡς ἄνω κόμματα σαφῶς ἐκδηλώσουν τάσεις ὡς αἱ προαναφερθεῖσαι, νὰ ἀποτελέσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας, δεδομένου μάλιστα ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν λειτουργίᾳ. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς εἶνε ἐνδιαφέρον νὰ γνωσθῇ, ἀπὸ πληροφοριακῆς ἀπόψεως καὶ μόνον, τί εἶνε αἱ «προνομίαι τοῦ Στέμματος» περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸν τύπον.

Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ ὅρος «προνομίαι τοῦ Στέμματος» δὲν εἶνε ἀκριβής. Κατὰ τὸ ἰσχῦον—καὶ ὑπὸ ἀναθεώρησιν—Σύνταγμα τοῦ 1911, δὲν ὑπάρχουν «προνομίαι τοῦ Στέμματος», τὰς ὁποίας νὰ ἀσκῇ ὁ Βασιλεὺς ἄνευ τῆς ὑπουργικῆς εὐθύνης. Τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Συντάγματος λέγει ὅτι : Οὐδεμία πρᾶξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει οὐδ' ἐκτελεῖται ἂν δὲν εἶνε προσυπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος». Ἑπομένως θὰ ἠμποροῦσε νὰ γίνεται λόγος περὶ «δικαιωμάτων τοῦ Στέμματος», περὶ «ἐξουσίας τοῦ Στέμματος» ἢ ὁτιδήποτε ἄλλο, ὄχι ὅμως καὶ περὶ προνομίων, αἱ ὁποῖαι ἰδιάζουν εἰς τὰ μοναρχικὰ πολιτεύματα.

Διαφορετικὸς εἶνε ὁ ρόλος καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα, ὅπως εἶνε τὸ ἰδικόν μας. Τὰ τοιαῦτα δικαιώματα τοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος τῆς Πολιτείας, καθορίζονται σαφῶς εἰς τὸ Σύνταγμα. Κυρίως ὅμως ὁ ρόλος τοῦ Βασιλέως ἐκδηλοῦται εἰς τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα τοῦ παραχωρεῖ τὸ Σύνταγμα ὡς ρυθμιστοῦ τοῦ βίου τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος, ὡς ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας καὶ εἰς τὴν συμβολήν του εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Συντάγματος ὁρίζει ὅτι : «Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις τὸ κρίνει εὔλογον· κηρύττει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἔναρξιν καὶ λήξιν ἑκάστης βουλευτικῆς συνόδου καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως διάταγμα, προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν σύγκλησιν τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς 45 ἡμερῶν, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν». Τοιουτοτρόπως ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶχε καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας μὲ τὸν περιορισμὸν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ διαλύσῃ δὶς τὴν Βουλὴν διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. Ἐπὶ πλέον ἐχρειάζετο καὶ ἡ συγκατάθεσις τῆς Γερουσίας. Εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἐπίσης ἀπηγορεύετο νὰ ἐπικοινωνῇ μετὰ τῆς Βουλῆς αὐτοπροσώπως, ἀλλὰ μόνον διὰ διαγγελμάτων ἀναγινωσκομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἀντιθέτως ὁ Βασιλεὺς προσέρχεται αὐτοπροσώπως εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἀναγιγνώσκει τὸ διάταγμα τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν της.

Ὁ Βασιλεὺς εἶνε ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τοῦ Κράτους. Ὡς τοιοῦτος εἶνε ἀρχηγὸς τῶν ἐνόπλων δυνάμεων—κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα— ὁσιαστικῶς καὶ τυπικῶς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, ὁ ὁποῖος τυπικῶς μόνον ἦρχεν αὐτῶν, μὴ δυνάμενος οὔτε νὰ τὰς διοικήσῃ, οὔτε νὰ τὰς ὁδηγήσῃ ἐν πολέμῳ. Ὁ Βασιλεὺς διοικεῖ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Συντάγματος ὁ Βασιλεὺς «διορίζει καὶ παύει τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ». Τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ Βασιλέως ἦτο ἀπεριόριστον μέχρι τοῦ 1875. Ἠδύνατο δηλαδὴ ὁ Βασιλεὺς νὰ διορίζῃ Κυβέρνησιν, ἀσχέτως τοῦ ἂν αὕτη ἀπελάμβανεν ἢ ὄχι τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς. Κατὰ τὸ ἔτος ὅμως τοῦτο ὁ ἀείμνηστος Βασιλεὺς Γεώργιος Α' κηρύσσων τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, πρωθυπουργεύοντος τοῦ Τρικούπη, εἶπεν ὅτι «ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἀπολαμβάνῃ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς». Ἔκτοτε ἐπεκράτησε κατ' ἔθιμον, «δυνάμει τῶν κοινοβουλευτικῶν συνηθειῶν» ὅπως λέγουν οἱ συνταγματολόγοι, νὰ ἐξαρτᾶται ὁ βίος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπὸ τὴν Βουλήν.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κηρύσσῃ τὸν πόλεμον. Τὸ δικαίωμα τοῦτο εἶχε, κατὰ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1927, καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, κατόπιν ὅμως προηγουμένης συγκαταθέσεως τῶν Βουλῶν, εἰδικῶς συγκαλουμένων. Ἡ διάταξις αὐτὴ εἶχε ληφθῇ ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τῆς Γαλλίας, ὅπου σημειωτέον δὲν ἐτηρήθη κατὰ τὴν κήρυξιν τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐκήρυξε τότε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας ὡς νὰ ἦτο Βασιλεύς, αἱ δὲ Βουλαὶ ἐκλήθησαν ἐκ τῶν ὑστέρων πρὸς ἐπικύρωσιν τῆς ἐνεργείας του.

Ὁ Βασιλεύς, τέλος, εἶνε καὶ παράγων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας. Τὸ 22ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος λέγει ὅτι : «Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βουλῆς». Καὶ τὸ 23ον : «Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Βασιλέα ὅστις ἐνασκεῖ τοῦτο διὰ τῶν ὑπουργῶν». Κατὰ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς ὄχι μόνον ἐκδίδει καὶ δημοσιεύει τοὺς νόμους, ἀλλὰ καὶ κυροῖ αὐτούς. Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ μὴ κυρωθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως δὲν ἰσχύει. Δὲν δύναται ὅμως, ἀντιθέτως νὰ νομοθετήσῃ μονομερῶς ὁ Βασιλεύς.

Αὐτὰ εἶνε τὰ κυριώτερα δικαιώματα, τὰ ὁποῖα παρέχει τὸ ἐν ἰσχύϊ Σύνταγμα εἰς τὸν Βασιλέα.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΣΑΧΤ
Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΔΙΕΙΣΔΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ Ν. Α. ΕΥΡΩΠΗΝ
ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

Ἀπὸ τὸ «Ἐκόνομιστ» τοῦ Λονδίνου ἀναθημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω λίαν ἐνδιαφέρον ἄρθρον περὶ τῶν βλέψεων τῆς Γερμανίας ἐπὶ τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης.

Ἡ βάσις τῆς προπολεμικῆς γερμανικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἦτο τὸ ὄνειρον τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ σιδηροδρόμου Βερολίνου - Βαγδάτης καὶ τῆς βαθμιαίας διεισδύσεως, μέσον Βιέννης, εἰς τὴν Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην. Αὐτὸ τὸ «Drang nach den Süd - Osten» εἶχε πάντοτε κατὰ νοῦν ὁ Βίσμαρκ, ὁ ὁποῖος ἤθελεν εἰρηνικῶς νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὰ πλεονεκτήματα μιᾶς ἐμπορικῆς διεισδύσεως τῆς Γερμανίας εἰς τὴν Κεντρικὴν, τὴν Νοτιοανατολικὴν καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην. Πλὴν οἱ διάδοχοί του παρῃτήθησαν τῆς πολιτικῆς αὐτῆς διὰ νὰ προτιμήσουν μίαν ἄλλην πολὺ ἐπικινδυνωδεστέραν.

Ἡ προπολεμικὴ ἀποικιακὴ πολιτικὴ τῆς Γερμανίας ἦτο πολιτικὴ γοήτρου, ἐνῶ «φυσικῶς» ἡ οἰκονομία της ἔκλινε πρὸς τὴν Ἀνατολικὴν καὶ τὴν Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας εἰς τὴν Αὐστροουγγρικὴν κὴ Κυβέρνησις υἱοθέτησε τὴν τριπλῆν πολιτικὴν τῆς διατηρήσεως τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τοῦ μάρκου, τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ τῆς αὐταρκείας καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν πρώτων ὑλῶν πρὸς ταχὺν καὶ ἐντατικὸν ἐπανοπλισμόν, ἡ γερμανικὴ διείσδυσις εἰς τὴν Κεντρικὴν καὶ Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην ἔλαβε τὴν μορφὴν ἀληθοῦς «Drang nach den Süd - Osten». Τοῦτο ἐνισχύθη μεγάλως χάρις εἰς μίαν πονηρὰν ἐμπορικὴν καὶ συναλλαγματικὴν πολιτικὴν ἀκολουθηθεῖσαν κατ' εἰσήγησιν τοῦ δόκτορος Σάχτ. Διμερεῖς συμφωνίαι «κλῆρινγκ» ἀντικατέστησαν τὸ πλεῖστον τῶν γερμανικῶν πλεονασμάτων ἐξαγωγῆς μὲ μεγάλα πλεονάσματα εἰσαγωγῆς εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν ἐμπόριον. Τὰμικρότερα εὐρωπαϊκὰ κράτη ἔκαμαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁλονὲν μεγαλυτέρας ἐξαγωγὰς εἰς τὴν Γερμανίαν, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὰ «κλῆρινγκ» των θὰ ἐξησφάλιζον τὴν πληρωμὴν εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς των. Ἀλλὰ ἐπώλησαν εἰς τὴν Γερμανίαν περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἡ Γερμανία θὰ ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδικῶν της ἐξαγωγῶν. Αἱ μικραὶ χῶραι τῆς Κεντρικῆς καὶ τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης, ὀφειλέτριαι κατὰ τὸ πλεῖστον αἱ ἴδιαι, εἶδαν τὰ κέρδη τοῦ πλεονάσματος τῶν ἐξαγωγῶν των εἰς τὸ ἐμπόριόν των μὲ τὴν Γερμανίαν νὰ συσσωρεύωνται εἰς «μάρκα μπλοκέ». Τότε καὶ ἡ Γερμανία ἀπήτησε, μὲ τὴν σειράν της, μεγαλυτέρας ἐξαγωγὰς πρὸς τὰς χώρας ταύτας διὰ νὰ ρευστοποιηθοῦν αἱ μπλοκὲ πιστώσεις. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς πονηρᾶς αὐτῆς «μπύζνες» ἦσαν σαφῆ· καὶ αἱ συζητήσεις, τὰς ὁποίας τώρα διεξάγει ὁ δόκτωρ Σάχτ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν κρατῶν τῆς Κεντρικῆς καὶ τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης ἀποβλέπουν εἰς τὸ νὰ δὀηγήσουν ἔτι ἀπώτερον τὴν προοδευτικὴν αὐτὴν πορείαν, μέχρις ὅτου ἡ ἐθνικοσοσιαλιστικὴ Γερμανία ἐπιτύχῃ εἰρηνικῶς τὴν ἐμπορικὴν ἡγεμονίαν ἐφ' ὅλης τῆς Κεντρικῆς καὶ Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης.

Τὸ ποσοστὸν τῆς Αὐστρίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας, τῆς Οὐγγαρίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Νοτιοσλαυΐας, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ἑλλάδος λαμβανομένων ἐν τῷ συνόλῳ των, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν γερμανικὸν ἐμπόριον ἔχει ὡς ἑξῆς ἐπὶ τοῖς ἑκατόν:

Ἔτος	Γερμ. Εἰσαγ.	Γερμ. Ἐξαγ.
1913	8.8	13.1
1929	9.0	10.7
1932	9.4	9.7
1934	10.7	10.2
1935	12.3	11.5

Οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ ἀποκτοῦν μεγαλυτέραν σημασίαν ἂν συγκριθοῦν μὲ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης — ἡ ὁποία τὸ 1913 ἦτο Τσαρικὴ Ρωσία καὶ τώρα εἶνε Εὐρωπαϊκὴ Ρωσία, Φιλλανδία, Ἐσθονία, Λεττονία, Λιθουανία καὶ Πολωνία. Τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τῆς περιοχῆς ταύτης εἰς τὸ ἐξωτερικὸν γερμανικὸν ἐμπόριον ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἔτος	Γερμ. Εἰσαγ.	Γερμ. Ἐξαγ.
1913	13.2	8.7
1929	7.8	7.9
1932	9.5	14.3
1934	8.5	4.7
1935	8.7	4.3

Ἡ πρώτη ἀξιοσημείωτος μεταβολὴ εἶνε ἡ μείωσις εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Γερμανίας μὲ τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην. Ἀλλ' ἐκτὸς ταύτης ἑσημειώθη μείωσις καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς μὲ τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Τσεχοσλοβακίαν, λαμβανομένας ὁμοῦ, ὡς δεικνύει ὁ ἀκόλουθος πίναξ:

Ἔτος	Γερμ. Εἰσαγ.	Γερμ. Ἐξαγ.
1925	5.6	8.8
1929	5.1	8.2
1932	4.4	7.2
1934	5.1	6.2
1935	4.6	5.6

Ἡ αὐξησις τοῦ γερμανικοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου μὲ τὰς ἄλλας χώρας τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης παραμένει οὕτω ἡ πλέον ἐνδιαφέρουσα, καίτοι αἱ ἐξαγωγαὶ τῆς Γερμανίας πρὸς αὐτὰς δὲν ἔφθασαν τὰ ποσοστὰ τοῦ 1913. Τοῦτο ὀφείλεται ἐν μέρει εἰς τὴν βαλκανοποίησιν τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης καὶεἰς μέρος εἰς τηνεὐφυᾶ χρῆσιν τῶν συμφωνιῶν κλῆρινγκ ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας.

Τὸ ποσοστὸν τῆς Γερμανίας εἰς τὸ συνολικὸν ἐξωτερικὸν ἐμπόριον ἑκάστης χώρας τῆς Κεντρικῆς καὶ Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης ἐκυμάνθη ὡς ἑξῆς ἀφ' ὅτου ἐνεκαινιάσθησαν τὰ ἐθνικοσοσιαλιστικὰ πειράματα:

(Ποσοστὰ ὁλικοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου)

	1932		1934		1935	
	Εἰσαγωγαὶ ἐκ Γερμανίας	Ἐξαγωγαὶ εἰς Γερμανίαν	Εἰσαγωγαὶ ἐκ Γερμανίας	Ἐξαγωγαὶ εἰς Γερμανίαν	Εἰσαγωγαὶ ἐκ Γερμανίας	Ἐξαγωγαὶ εἰς Γερμανίαν
Αὐστρία	20.0	16.5	17.1	15.8	16.7	16.0
Τσεχοσλοβακία	26.3	16.2	19.4	21.4	17.3	14.9
Οὐγγαρία	22.5	15.1	18.2	22.1	22.6	23.8
Ρουμανία	24.5	12.4	15.5	16.6	24.4	16.6
Νοτιοσλαυΐα	17.9	11.3	14.2	15.5	16.7	18.7
Βουλγαρία	25.9	26.0	40.1	42.7	53.6	48.2
Ἑλλάς	9.7	15.1	14.7	22.5	20.4*	29.1

* Κατὰ προσέγγισιν

Ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Τσεχοσλοβακία εἶνε αἱ μόναι χῶραι εἰς τὰς ὁποίας ἐμειώθη τὸ ποσοστὸν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Γερμανίας. Ὡς πρὸς τὴν Οὐγγαρίαν, τὸ μεγαλύτερον ἐξωτερικόν της ἐμπριον διεξήγετο μὲ τὴν Αὐστρίαν,

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα).

Ὁ δόκτωρ Σάχτ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως κατὰ τὸ τελευταῖον ταξίδιόν του εἰς Ἀθήνας

Ἀπὸ τὸν κόσμον τῆς ἐπιστήμης
Μία ἐπαλήθευσις τῆς θεωρίας τοῦ Ἀϊνστάϊν

Ἀστρονομία καὶ σχετικότης

Ἡ ἀστρονομία μᾶς ἔχει συνηθίσει ὄχι μόνον εἰς τὰς μεγάλας ἀποστάσεις καὶ τὰ μεγάλα χρονικὰ διαστήματα ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς μεγάλας ταχύτητας.

Τὸ πλησιέστερον πρὸς ἡμᾶς ἄστρον, ἡ Σελήνη ἀπέχει 360.000 χιλιόμετρα· ὁ "Ηλιος 150 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα ἡ δὲ διάμετρος τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος ἀνέρχεται εἰς μερικὰ δισεκατομμύρια χιλιομέτρων. Τὰ πλησιέστερα ἄστρα εἶνε τόσον ἀπομεμακρυσμένα ὥστε τὸ φῶς των διὰ νὰ φθάσῃ μέχρις ἡμῶν χρειάζεται πολλὰ ἔτη. Τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα ἄστρα τοῦ Γαλαξίου ἀπέχουν ἑξ ἡμῶν 100.000 ἔτη φωτός, καὶ τὰ ἀσθενέστερα τῶν σπειροειδῶν νεφελωμάτων, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀνάλογα πρὸς τὸν ἰδικόν μας Γαλαξίαν ἀπέχουν μερικὰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων ἐτῶν φ

Θεάματα

Ραδιόφωνον

ΤΕΤΑΡΤΗ 24)6)36

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (κ.μ. 1334, μ. 225). Καθημερινώς 9=10 μ.μ. Κυριακάς και εορτάς 10 π.μ. μπάσσος μουσικός δισκέλευρο κλπ.

ΣΚΟΠΤΙΟΝ (κ.χ. 904, μ. 332). Καθημερινώς 12=1 μ.μ. Μουσικός σκοπός. (Τζαζ) 7=8 μ.μ. Μουσική δίσκος. 8=9 μ.μ. Βιολοντσέλο. Πιάνο. Τραγούδια. Ανακοινώσεις. Ρεσιτάλ Στρατιώτ. Δισκ. 10 μ.μ. Λυρική μουσική. Κυριακάς 12=1 μ.μ. Μουσική δίσκος. Ρεσιτάλ Χορωδίας. Ανακοινώσεις. Ρεσιτάλ Στρατιώτ. Δισκ. 10 μ.μ. Λυρική μουσική. Κυριακάς 12=1 μ.μ. Μουσική δίσκος. Ρεσιτάλ Χορωδίας. Ανακοινώσεις. Ρεσιτάλ Στρατιώτ. Δισκ. 10 μ.μ. Λυρική μουσική.

ΒΕΡΟΙΑΙΟΝ (κ.μ. 1571, μ. 191). Καθημερινώς 12=1 μ.μ. Μουσικός δίσκος. 7=8 μ.μ. Μουσικός δίσκος. 8=9 μ.μ. Μουσικός δίσκος. 10 μ.μ. Έλαφρά μουσική. Κυριακάς 12=1 μ.μ. Μουσικός δίσκος. 7=8 μ.μ. Μουσικός δίσκος. 8=9 μ.μ. Μουσικός δίσκος. 10 μ.μ. Έλαφρά μουσική.

ΒΙΕΝΝΗ (κ.χ. 517, μ. 580). 6.20 μ.μ. Πρωϊνή μουσική. 6.35 μ.μ. Πρωϊνή μουσική. 7.30 μ.μ. Πρωϊνή μουσική. 8.30 μ.μ. Πρωϊνή μουσική. 9.30 μ.μ. Πρωϊνή μουσική. 10.30 μ.μ. Πρωϊνή μουσική. 11.30 μ.μ. Πρωϊνή μουσική. 12.30 μ.μ. Πρωϊνή μουσική. 1.30 μ.μ. Πρωϊνή μουσική. 2.30 μ.μ. Πρωϊνή μουσική. 3.30 μ.μ. Πρωϊνή μουσική. 4.30 μ.μ. Πρωϊνή μουσική. 5.30 μ.μ. Πρωϊνή μουσική. 6.30

5η ΠΡΩΙΝΗ

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΜΠΛΟΥΜ

"ΕΙΡΗΝΗΝ ΔΙ' ΟΛΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΕΙΡΗΝΗΝ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΕΘΝΗ,,

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΝ,, ΑΓΓΛΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἡ Κυβέρνησις προέβη σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς σαφεῖς δηλώσεις ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Αἱ δηλώσεις ἀνεγνώσθησαν ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ τοῦ κ. Ντελμπὸς καὶ ἐν τῇ Γερουσίᾳ ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μπλούμ.

Εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῶν δηλώσεων ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐνέργειαι ὑπὲρ τῆς εἰρήνης» ἐτονίσθη ἡ ἐπιθυμία τῆς Γαλλίας ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Ἡ Κυβέρνησις, συμβολίζουσα τὸ εἰρηνικὸν πρόγραμμά της, διατυπώνει τοῦτο μὲ τὰς ἑξῆς ὀλίγας λέξεις: εἰρήνην δι' ὅλα τὰ ἔθνη, εἰρήνην μὲ ὅλα τὰ ἔθνη. Οὐτω δύναται νὰ συνομισθῇ ἡ βάσις τῆς ἐξωτερικῆς γαλλικῆς πολιτικῆς. Ὁ ἀγὼν ὑπὲρ ἢ ἐναντίον οἱουδήποτε πολιτικοῦ ἢ κοινωνικοῦ συστήματος ἐὰν θὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρόσχημα πολέμου. Ἡ Γαλλία δὲν ἐπιθυμεῖ εἰρήνην ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ἰσχυροτέρου, οὔτε ἐγωϊστικὴν εἰρήνην ἀπομονώσεως δι' ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης. Ἐκ τούτου ὁρμωμένη ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις, δράττεται τῆς εὐκαιρίας νὰ τονίσῃ καὶ πάλιν τὴν ἐπὶ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν πίστιν της. Τὰ σχέδια μεταρριθμίσεως τῆς Κοινωνίας δέον νὰ περιοριοθῶσιν, ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἰς τὴν ἐπίτευξιν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα εἶνε δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῶσιν ὁριστικῶς. Ὡς εἶχεν ἐρμηνευθῇ τὸ 11ον ἄρθρον τοῦ Συμφώνου τῆς Κ.Τ.Ε., δὲν θὰ ἦτο εἰς θέσιν αὕτη νὰ προλάβῃ πολεμικὰς παρασκευάς. Εἰς τὰς προσπαθείας της πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ὁμαδικῆς ἀσφαλείας ἡ Γαλλία ὑπελόγισεν ἐπὶ τῆς ἄνευ ὅρων ὑποστηρίξεως «τῆς δημοκρατικῆς Μεγάλης Βρεταννίας». Ἡ στενὴ συνεργασία Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἀποτελεῖ τὴν οὐσιωδεστάτην ἐγγύησιν τῆς εἰρήνης ἐν Εὐρώπῃ, καὶ διὰ τοῦτο ἡ κυβέρνησις ἦτο πεπεισμένη, ὅτι ἡ Ἰταλία ἤθελε συμμετάσχει εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, ἐφ' ὅσον καὶ ἡ Γαλλία ἐπίσης εἶχεν ἐξασφαλίσει τὴν νομιμόφρονα ὑποστήριξιν τῆς φίλης χώρας τῶν Σοβιέτ, μεθ' ἧς συνεδέθη διὰ συμφώνου, μὴ περιέχοντος μυστικοὺς ὅρους.

Ἡ γαλλοπολωνικὴ φιλία — συνεχίζουν αἱ δηλώσεις — ἤθελεν ἐπίσης ἀναζωογονηθῇ μὲ τὴν ἐγκάρδιον καὶ εἰλικρινῆ προσπάθειαν πρὸς ἀναζήτησιν καλυτέρας μορφῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, περαιτέρω δὲ ἡ Γαλλία θὰ ἠδύνατο νὰ βασίζεται ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν διαθέσεων τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας, φίλης φυσικῆς ὅλων τῶν ἐλευθέρων λαῶν.

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

Τὸ δεύτερον μέρος τῶν κυβερνητικῶν δηλώσεων ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἀναφερόμενον εἰς τὰς μετὰ τῆς Γερμανίας σχέσεις τῆς Γαλλίας, τονίζει ὅτι τὰ πλειονοψηφοῦντα σήμερον γαλλικὰ πολιτικὰ κόμματα ἠγωνίσθησαν πάντοτε ὑπὲρ τῆς συνεννοήσεως μὲ τὴν Γερμανίαν, ὁ δὲ καγκελλάριος Χίτλερ ἐπανειλημμένως ἀνήγγειλεν ὅτι καὶ αὐτὸς διαπνέεται ὑπὸ ἀναλόγου ἐπιθυμίας. Ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις δὲν ἀμφιβάλλει περὶ τοῦ λόγου του, λόγου ἑνὸς παλαιοῦ στρατιώτου, ὁ ὁποῖος ἐγνώρισε τὴν φρίκην τοῦ πολέμου καὶ ἔζησε τὴν ζωὴν τῶν χαρακωμάτων ἐπὶ τέσσαρα ἔτη. Ὁσονδήποτε ὅμως καὶ ἂν εἶνε εἰλικρινὴς ἡ ἐπιθυμία αὕτη τῆς γερμανικῆς Κυβερνήσεως πρὸς συνεννόησιν μετὰ τῆς Γαλλίας, πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ λησμονήσῃ κανεὶς τὴν πεῖραν τοῦ παρελθόντος καὶ τας τόσας σφοδρὰς διενέξεις; Ἡ Γερμανία ἐξωπλίζετο ὁλονὲν ἐντατικώτερον. (Εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἀπαριθμοῦνται τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα εἶχε λάβει ἡ Γερμανία διὰ τῆς καθιερώσεως τῆς ὑποχρεωτικῆς θητείας καὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀνακαταλήψεως τῆς ἀφωπλισμένης ζώνης τοῦ Ρήνου, διὰ τὴν ὁποίαν αἱ Δυνάμεις τοῦ Λοκάρνο ἔκαμαν πρὸς αὐτὴν τὰς ὁριστικὰς προτάσεις, εἰς ἃς ἡ Γερμανία ἀπήντησε δι' ἀντιπροτάσεων, αἵτινες ἀποκρούουν ὁλόκληρον τὸ σύστημα τῶν συμφώνων τῆς ἀμοιβαίας βοηθείας). Αἱ Δυνάμεις τοῦ Λοκάρνο —ἐξακολουθοῦν αἱ δηλώσεις — ἐζουσιοδότησαν τὴν Ἀγγλίαν νὰ ζητήσῃ σαφεστέρας πληροφορίας ἐπὶ τινων σημείων τῶν γερμανικῶν ἀντιπροτάσεων, ἀλλὰ μέχρι σήμερον τὸ ἀγγλικὸν ἐρωτηματολόγιον δὲν ἔτυχεν ἀπαντήσεως. Ἡ Γαλλία, ἐν πάσῃ περιπτώσει, θὰ μελετήσῃ οἱασδήποτε προτάσεις, τὰς ὁποίας ἤθελε κάμει ἡ Γερμανία ἐμφορουμένη ὑπὸ τῆς εἰλικρινοῦς ἐπιθυμίας νὰ ἀνεύρῃ εἰς αὐτὰς βάσιν συμφωνίας. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη συμφωνία θὰ δύναται νὰ εἶνε πραγματοποιήσιμος μόνον ἐὰν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀδιαιρέτου εἰρήνης καὶ δὲν περιέχει ἀπειλὰς ἐναντίον ἄλλων».

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν κυβερνητικῶν δηλώσεων ὁ βουλευτὴς τῆς δημοκρατικῆς ριζοσπαστικῆς ἀριστερᾶς κ. Μοντιὺ ἔλαβε τὸν λόγον καὶ ἔθεσε τὸ ἐρώτημα ἐὰν ἡ ὁμαδικὴ ἀσφάλεια θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις τῆς γαλλικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν τὸ σύστημα τοῦτο ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Γαλλίας. Ἐὰν ὅμως — εἶπεν — ἡ Ἀγγλία δὲν ἀπεδέχετο τοιοῦτον σύστημα ὁμαδικῆς ἀσφαλείας, τότε δὲν ἀπομένει εἰμὴ ἡ Ρωσία, ἡ Τσεχοσλοβακία καὶ ἡ Γαλλία, ἥτις θὰ εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν της οὔτω τὸν τσεχοσλοβακικὸν στρατὸν ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν ἀεροπορικὴν ἐνίσχυσιν τῶν Σοβιὲτ ἀφ' ἑτέρου ὅπως ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὸ κοινὸν μέτωπον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐσχημάτιζε μία συμφωνία, τὴν ὁποίαν τυχὸν θὰ συνῆπτεν ἡ Γερμανία μετὰ τῆς Ἰταλίας.

Ὁ κ. Ντελμπὸς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν κυβερνητικῶν δηλώσεων ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἐξέγνησεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ ἄρσις τῶν κυρώσεων κατὰ τῆς Ἰταλίας θὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ διαλυθοῦν τὰ θυελλώδη νέφη, ἅτινα ἐβαρύνουν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης.

Ἐν τέλει, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐζήτησε παρὰ τῆς Βουλῆς ὅπως περιβάλῃ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τῆς πλήρους ἐμπιστοσύνης της.

Ὑπὸ τοῦ Ριζοσποστοσοσιαλιστικοῦ κόμματος κατετέθη πρότασις ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Βουλή, ἐγκρίνουσα τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς εἰρήνης καὶ πραγματοποίησιν τῆς ἐξέας τῆς ὁμαδικῆς ἀσφαλείας, προχωρεῖ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.»

Ἡ πρότασις ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν.

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΜΟΝΤΡΑΙ ΗΡΧΙΣΕ ΤΗΝ ΜΕΛΕΤΗΝ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

ΜΟΝΤΡΑΙ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἡ Διάσκεψις ἐπελήφθη σήμερον τῆς μελέτης τοῦ οὐσιαστικοῦ μέρους τῆς τουρκικῆς προτάσεως περὶ ἐπανεξοπλισμοῦ τῶν Στενῶν, αἱ συζητήσεις ὅμως δὲν κατέληξαν σήμερον εἰς ὁριστικὰ ἀποτελέσματα, μολονότι διεπιστώθη ἐκ νέου τὸ εὐμενὲς πνεῦμα, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐξετάζονται ἐν τῇ Διασκέψει αἱ τουρκικαὶ προτάσεις.

Ὁ Ἄγγλος ἀντιπρόσωπος λόρδος Στάνχοπ ἐδήλωσεν ὅτι προτίθεται νὰ ὑποβάλῃ διαφόρους προτάσεις σχετιζομένας μὲ τοὺς ὅρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ἐπιτραπῇ ὁ ἐπανεξοπλισμὸς τῶν Στενῶν.

Ὁ κ. Λιτβίνωφ ἐζήτησεν ὅπως ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ νέᾳ συνθήκῃ ὁ εἰδικὸς χαρακτὴρ τῆς Μαύρης Θαλάσσης καὶ προστατευθῶσι δεόντως τὰ συμφέροντα τῶν χωρῶν, τῶν ὁποίων τὰ παράλια περιβρέχονται ὑπ' αὐτῆς.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος κ. Μαυρουδῆς ἀπεδέχθη τὰς τουρκικὰς προτάσεις ὡς ἐπίσης καὶ ἡ γιουγκοσλαυϊκὴ ἀντιπροσωπεία.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλγαρίας ἐπεκαλέσθη τὴν ἰδιάζουσαν θέσιν τῆς χώρας του καὶ τὴν στενὴν σχέσιν, τὴν ὁποίαν ἔχουν τὰ συμφέροντά της μὲ τὸ καθεστὼς τῶν Δαρδανελλίων, ζητήσας ὅπως περισχεθεῖν λεπτομερέστερα πληροφορίαι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔννοιαν τῶν τουρκικῶν προτάσεων.

Ἐν τέλει ἀπεφασίσθη ἡ σύστασις Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις θὰ καλῆται ἐκάστοτε ὅπως διαφωτίζῃ τὰ μέλη τῆς Διασκέψεως ἐπὶ τῶν σημείων ἐκείνων τὰ ὁποῖα χρήζουν διασαφήσεως.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ ΕΖΗΤΗΣΕ ΔΙ' ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΑΧΕΙΑΝ ΡΥΘΜΙΣΙΝ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΟΥΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΕΚΚΡΕΜΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑ

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ. Σοφούλης ἀπηύθυνε χθὲς τὴν μεσημβρίαν τὴν προαγγελθεῖσαν ἐπιστολὴν διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ὑποβολῆς εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τῶν νομοθετημάτων πρὸς ἐπίλυσιν τῶν γνωστῶν ζητημάτων διὰ τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρεται ἡ παλαιοδημοκρατικὴ παράταξις.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Σοφούλη ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἀθῆναι 23 Ἰουνίου 1936

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ καθυστέρησις πρὸς ὑποβολὴν ἐνώπιον τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῶν μέτρων ἐκείνων, διὰ τὰ ὁποῖα εἶχε συναφθῆ μεταξὺ τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ τῆς Κυβερνήσεως ὡς εἷδος συμβολαίου κατὰ τὴν χορήγησιν τῆς πενταμήνου ἐξουσιοδοτήσεως, ἐδημιούργησε ἀτμόσφαιραν ἥκιστα εὐνοϊκὴν διὰ τὴν ὁμαλὴν καὶ ἀδιατάρακτον συνεργασίαν τῆς Νομοθετικῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ τῆς Κυβερνήσεως. Σᾶς παρακαλῶ κ. Πρόεδρε, ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ καθοδηγήσετε τοὺς ἁρμοδίους Ὑπουργοὺς ἵνα καταθέσωσι τὸ συντομώτερον ὅλα τὰ θεμελιώδους σημασίας μέτρα, τῶν ὁποίων μόνη ἡ ἐφαρμογὴ εἶνε ἱκανὴ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, εἰς Κράτος Δικαίου, συμφώνως καὶ πρὸς τὰς δοθείσας πρὸς τὴν Βουλὴν ἐπαγγελίας διὰ τῶν προγραμματικῶν ὁμῶν δηλώσεων. Ἡ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχυτέρα ὑποβολὴ τῶν μεγάλων ἐσωτερικῶν προβλημάτων εἰς τὴν Νομοθετικὴν Ἐπιτροπήν, τὴν ἀσχολουμένην σήμερον κυρίως μὲ ζητήματα δευτερευούσης σημασίας, θὰ καθαρίσῃ τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ θὰ ἄρῃ τὴν ἀνησυχίαν, ἡ ὁποία δημιουργεῖται εὐλόγως καὶ ἐπιτείνεται διὰ τὴν ἔλλειψιν ἀποφασιστικῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ζητημάτων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις εἶχεν υἱοθετήσει ἀναλαμβάνουσα ἠθικήν τινα ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῆς Βουλῆς.

Παρακαλῶ νὰ μὲ πιστεύσητε Κύριε Πρόεδρε, ὅτι καμμία ἄλλη σκέψις δὲν μὲ ἤγαγεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀπευθύνω σήμερον πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, παρὰ ἡ πλέον εἰλικρινὴς ἐπιθυμία νὰ ἀρθῇ ἐκ τοῦ μέσου πᾶσα ἐνδεχομένη παρεξήγησις, καὶ νὰ διαλυθῇ καὶ τὸ ἐλάχιστον νεφύδριον τὸ δυνάμενον νὰ ἐπισκιάσῃ τὴν ἀπαραίτητον ἁρμονίαν σχέσεων μεταξὺ Βουλῆς καὶ Κυβερνήσεως.

Μετὰ πάσης τιμῆς
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ

Ὁ κ. Σοφούλης τὴν 7ην μ. μ. κατόπιν συσκέψεως μετὰ τῆς Διοικούσης τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων Ἐπιτροπῆς, ἐπεσκέφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ προέβη καὶ εἰς προφορικὴν διάβημα ἐνισχυτικὸν τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιστολῆς. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν κ. Σοφούλην, ὅτι τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς του θ' ἀνεκοίνου εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον εἶχε συνέλθη ἤδη καὶ ὅτι ἐντὸς τῆς νυκτὸς θὰ διεβίβαζεν ἐγγράφως τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως. Πράγματι, μετὰ συζήτησιν ἐν τῷ ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ ἀπηύθυνε τὴν 10ην νυκτερινὴν διὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Γεωργακοπούλου πρὸς τὸν κ. Σοφούλην τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23ῃ Ἰουνίου 1936

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν προγραμματικῶν αὐτῆς δηλώσεων, αἵτινες ἐγένοντο ἀποδεκταὶ παρὰ τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς, καθώρισε σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως τὰ ζητήματα, εἰς τὰ ὁποῖα θ' ἀπησχολεῖτο καὶ τὰ γενικὰ μέτρα διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐπετυγχάνετο ἡ ἐπίλυσις αὐτῶν.

Συνεπὴς πρὸς τὰς προγραμματικὰς αὐτῆς δηλώσεις, ἡ Κυβέρνησις, ἔστρεψεν ἀμέσως τὴν προσοχήν της πρὸς τὰ μεγάλα προβλήματα ἅτινα ἐπίεζον τὴν χώραν.

Κύριον αὐτῆς μέλημα ἦτο ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς παγιοποίησις σταθερᾶς τάξεως καὶ πειθαρχίας εἰς τὰς ἑνόπλους τῆς χώρας δυνάμεις καὶ ὁ πολεμικὸς αὐτῶν ἐφοδιασμός, τὸν ὁποῖον μετὰ τῆς μεγαλυτέρας ἐντάσεως καὶ προσοχῆς πραγματοποιεῖ.

Εὐθὺς μετὰ τοῦτο ἔστρεψε τὴν προσοχήν της ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος, οὗτινος τὴν ἐπιτυχῆ λύσιν γνωρίζετε.

Μετὰ τοῦτο ἐπελήφθη τῆς λύσεως τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων, τῶν ὁποίων κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Κυβερνήσεως ἐπιβάλλεται ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἡ ἀντιμετώπισις, διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία τῶν ἀμέσων καὶ σοβαρωτάτων κινδύνων οἵτινες ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τὴν ἀπειλοῦν.

Ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἀσχοληθῇ Νομοθετικὴ Ἐπιτροπὴ μὲ τὰ σχετικὰ πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο νομοθετήματα, διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν ὁποίων διεξάγεται ἀπὸ τὰ ἀρμόδια ὑπουργεῖα σύντονος νομοθετικὴ ἐργασία.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς κοινωνικῆς περιθάλψεως, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ διατεθοῦν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀρκεταὶ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων.

Ἡ ἄμεσος διανομὴ εἰς τοὺς ἀγρότας τῶν ἀποκαλυφθεισῶν ἐκ τῶν παραγωγικῶν ἔργων γαιῶν καὶ ἡ πρόνοια τῆς συντηρήσεως καὶ ἀξιοποιήσεως αὐτῶν.

Ἡ ἐπέκτασις παρ' ὅλας τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας τῶν παραγωγικῶν ἔργων εἰς τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Ἤπειρον καὶ ἄλλα τμήματα τῆς χώρας.

Ἡ συσσώρευσις τοῦ πλείστου σχεδὸν τῶν διατιθεμένων πόρων εἰς τὰς συγκοινωνίας καὶ τὰ σχολεῖα τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

Ἡ φορολογικὴ διαρρύθμισις πρὸς καλυτέραν καὶ δικαιοτέραν διανομὴν τῶν βαρῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ ἐπικειμένη ἐναρξις τῆς βαθμιαίας ἐφαρμογῆς τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ἡ ὑπὸ σύντονον μελέτην Νομοθεσία πρὸς ἐπίλυσιν τῶν μεγάλων ζητημάτων ἅτινα πιέζουσι τὴν ἐργατικὴν τάξιν.

Πάντα ταῦτα καὶ ἐπὶ πλέον ἡ καθημερινὴ ἀπασχόλησις πρὸς ἐπίλυσιν πλήθους ὁλοκλήρου πάσης φύσεως προβλημάτων, ἅτινα ἐκληροδότησεν εἰς ἡμᾶς ἄλυτα τὸ παρελθόν, δίδουσιν ἀμυδρὰν εἰκόνα τῆς συντόνου μέχρι σήμερον διμήνου περίπου Κυβερνητικῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν μου προσπαθείας.

Ἐκ παραλλήλου καὶ συγχρόνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἡ ἐνάσκησις ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως χρηστῆς καὶ ἀκομματίστου Διοικήσεως, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀμερόληπτον καὶ μετὰ σταθερότητος ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων — καὶ τοῦτο παρ' ὅλα τὰ ἐκ μακρῶν ἐξεων ἐμπόδια — πεποίθαμεν ὅτι ἐμπνέει τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ οὕτω ἀποκαθιστάμενον Κράτος Δικαίου, τὴν ὁποίαν θεωροῦμεν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν παγίωσιν μιᾶς πραγματικῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης παρὰ τῷ Λαῷ καὶ τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς γενικωτέρας προόδου.

Παρὰ τὴν ἐντεταμένην προσοχὴν καὶ ἀσχολίαν της πρὸς ἀποφασιστικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν μεγάλων τούτων καὶ κεφαλαιωδῶν ζητημάτων, εἰς ἃ ἡ Κυβέρνησις ἔστρεψε πρωτίστως τὴν μέριμνάν της, ἵνα ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἀνέλαβεν ἔναντι τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, διεκανόνισεν ἤδη Νομοθετικῶς τὸ ζήτημα τῆς ἀμνηστίας ὡς καὶ τὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν αἱρετῶν ἀρχόντων, δὲν λησμονεῖ δὲ ὅτι περιέλαβεν εἰς τὰς προγραμματικὰς αὐτῆς δηλώσεις «... τὴν ἐπανεξέτασιν τυχὸν ἀδικιῶν ἐν τῇ κρίσει τῶν ὀργάνων ἀσφαλείας....» καὶ προτίθεται νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐν συνεπείᾳ πρὸς τὰς δηλώσεις της.

Χαίρω ἰδιαζόντως, κύριε πρόεδρε, ὅτι διὰ τῆς ἐπιστολῆς Σας μοῦ ἐδώσατε τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνοψίσω ἐν ὀλίγοις τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτελούμενον ἔργον, τοῦ ὁποίου, Ὑμεῖς προσωπικῶς ἔχετε πλήρη γνῶσιν, καὶ οὗτινος ἡ ἀμερόληπτος ἐπισκόπησις, εἶμαι βέβαιος, ὅτι οὐδεμίαν οὐδαμόθεν ἐπιτρέπει παρεξήγησιν ἢ ἀνησυχίαν, συμφώνως καὶ πρὸς τὴν εἰλικρινῆ Ὑμῶν ἐπιθυμίαν.

Μετὰ πάσης τιμῆς

ΠΩΣ ΔΙΕΤΥΠΩΘΗΣΑΝ ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Συνῆλθε χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τρίωρον συνεδρίασιν ἡ Συνταγματικὴ Ὑποεπιτροπή. Μετὰ διεξαχθεῖσαν κατ' αὐτὴν συζήτησιν ἐνεκρίθη τελικῶς ἡ διατύπωσις τοῦ κεφαλαίου περὶ συντάξεως τῆς Πολιτείας ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1ον. — Ἡ Ἑλλὰς εἶνε συντεταγμένη εἰς Βασιλευομένην Δημοκρατίαν.

Ἀπασαι αἱ ἐξουσίαι πηγάζουν ἀπὸ τὸ Ἔθνος, ὑπάρχουν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἀσκοῦνται ὅπως ὁρίζει τὸ Σύνταγμα.

Ἄρθρον 2ον. — Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἀσκεῖται ἀπὸ τὴν Βουλήν, τὴν Γερουσίαν καὶ τὸν Βασιλέα.

Ἄρθρον 3ον. — Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀσκεῖται ἀπὸ τὸν Βασιλέα διὰ τῶν ὑπευθύνων ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 4ον. — Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἀσκεῖται ἀπὸ τὰ Δικαστήρια ἀνεξάρτητα, ὑποκείμενα μόνον εἰς τοὺς νόμους.

Αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκδίδονται καὶ ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας.

Ἑρμηνευτικὴ δήλωσις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4. «Ἡ ἀληθὴς ἔννοια εἶνε, ὅτι τὰ δικαστήρια ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ ἐφαρμόζουν νόμον οὗτινος τὸ περιεχόμενον ἀντίκειται εἰς τὸ Σύνταγμα».

Ἀκολούθως ἡ ὑποεπιτροπὴ διετύπωσεν ὁριστικῶς τὸ περὶ Θρησκείας Κεφάλαιον ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1ον. — Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶνε ἀπολύτως ἀπαραβίαστος.

Τὰ τῆς λατρείας πάσης γνωστῆς θρησκείας τελοῦνται ἐλευθέρως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὰ χρηστὰ ἤθη.

Ὁ προσηλυτισμὸς ἀπαγορεύεται ὅπως οἱ νόμοι ὁρίζουν. Ἐπίσης δύνανται νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ ἐκτὸς τῆς λατρείας ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις τοῦ κλήρου οἱασδήποτε ἐκκλησίας, δυναμένη νὰ προκαλέσῃ σύγχυσιν μεταξὺ τῶν ἐκκλησιῶν.

Οἱ λειτουργοὶ ὅλων τῶν Θρησκειῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτήρησιν ὑπὸ τῆς Πολιτείας, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόκεινται καὶ οἱ τῆς ἐπικρατούσης Θρησκείας.

Ἄρθρον 2ον. — Ἐπικρατοῦσα Θρησκεία εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶνε ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει ἀναποσπάστως ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κων)πόλει Μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τηρούσα ἀπαρασαλεύτως ὡς ἐκείνη τοὺς δογματικοὺς κανόνας. Εἶνε δὲ αὐτοκέφαλος ἐνεργοῦσα ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης Ἐκκλησίας τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα καὶ διοικεῖται ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιερέων.

Τὸ κείμενον τῶν Ἁγίων Γραφῶν τηρεῖται ἀναλλοίωτον. Ἡ εἰς ἄλλον γλωσσικὸν τύπον ἀπόδοσις αὐτοῦ ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Ἐκκλησίας ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Ἑρμηνευτικὴ δήλωσις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2.

Εἰς τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 2 δὲν ἀντίκειται ἡ ἐν ταῖς νέαις χώραις καὶ τῇ Κρήτῃ ὑφισταμένη ἐκκλησιαστικὴ κατάστασις. Ἡ ὑποεπιτροπὴ ἀφῆκεν εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς ν' ἀποφασίσῃ ἐὰν θὰ πρσταχθῇ ἢ ὄχι εἰς τὸ κείμενον τοῦ νέου Συντάγματος ἡ ἐπίκλησις «ἐν ὀνόματι τῆς Ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος».

μέγαρον ὅπου παρετέθη γεῦμα. Εἰς πρόποσιν τοῦ κ. Δημάρχου, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησε συγκε